

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 11. Cardinalis de Ambasia Pontificatum ambientis artes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

Secul. XVI. rum agmen iter aggrediebatur, cui ta-
A.C. 1503. men juxta Regis vota proprius civitatem
 accedendi spaciū haud relictum est,
 nec plus Regi datum, quam ut Salutia-
 rum Marchioni præciperet, classem suam
 instrueret tot militibus, quot ex Cajeta,
 quin tamen urbem præsidio nudaret, e-
 ducere posset, demum vero ad ostiæ por-
 tum procurreret, & Consalvum a Roma-
 næ urbis aditu arceret, ne forte ipse
 Purpuratos in novi successoris electione
 ad sua vota compelleret. Regis man-
 dato obtemperat Marchio, Ostiam
 que pervenit, ac quatuor millia, Vete-
 ranæ militiæ viros classi imponit, eisque
 in loco tam opportuno castra designat,
 ut adventantis Consalvi metu omnino
 liberi essent. Eodem etiam tempore
 Mantuanus Marchio cum suis copiis iter
 suscipiebat, suoque adventu Valentini
 Ducem sensim pristinæ suæ sanitati re-
 stitutum præpediebat, ne Hispanis jun-
 tus, arma in Gallos converteret.

§. XI.

*Cardinalis de Ambasie Pontificatum
 ambientis artes.*

Nihiolominus Valentini Dux, cum suæ
 etiam securitati haud satis cautum
 esse cerneret, odio, quo in Gallos fere-
 batur, imperare, ac Cardinales Franciæ
 rebus

rebus studiosissimos sibi conciliare sa- Sæcul. XVI.
tagebat; quocirca Sanseverinatem Car. A. C. 1503.
dinalem, & Matthæum Transivum Lu-
dovici Regis Romæ Oratorem perhono-
rifice invitabat, ut eum invisere vellent:
Nec illi obsequium recusant, eosque Dux,
ne præteritas exequerentur injurias, ro-
gat, juramenti religione contestatus, se
semper inviolabili fide Gallis adhæsurum,
nec ultra adversum se querendi lo-
cum eis daturum: ut vero promissorum
facilitati promptior fides adhiberetur, se
tam a Columnensibus, quam Hispanis of-
fensem, utriusque fidelitatem sibi suspe-
ctam habere professus est: Cum vero in-
superhabita hac declaratione se a Gallis
comprehendi pertimesceret, pluribus cri-
minis atrocitatem efferebat, quo sese
contaminarent, si ipsius vitam hostium suo-
rum furori litare præsumerent.

Equidem Cardinalis, atque Orator
hac promissorum amplitudine parum mo-
vebantur, nihilominus verbis fidem ad-
struere simulabant; quippe Cardinalem de
Ambasia ad Papatum evehere cupiebant,
id vero absque Ducis amicitia consequi
desperabant. Idem ipse Cardinalis Vir
ambitione inflatus, ac Pontificiæ digni-
tatis cupidissimus, ut hanc adipisceretur,
Ascanio Sfortiæ Cardinali in Galliis ca-
ptivo libertatem procuravit, spe fretus,
illum ex gratitudinis lege ejus commo-
Hist. Ecclesiast. Tom. XXXI. G g dis,

Sæcul XVI dis, votisque inservitum; quapropter
A.C. 1503. Sfortia non modo liber dimittebatur, sed
etiam restitutis omnibus ejus bonis ma-
gnifico comitatu honorabatur: Præterea
Sanseverinas, atque ipse Regis Orator,
qui Cardinalis de Ambasia ambitioni
suffragabantur, Valentini Duci fidem de-
derunt, certam ipsi, eamque maximam
spem in Galliarum Regis præsidio re-
sistem esse, iis tamen legibus ut I. copias
suas Gallicis jungeret, quamprimum se-
curitati ejus plene cautum esset, II. nil
inausum, intentatumque relinquere, ut
Cardinalis de Ambasia in summum Pon-
tificem eligeretur. Cuncta se effectu-
tur, adjecto quodam secreto articulo, qui
Papatum agebat, Duxque nonnullos re-
censuit Cardinales, quorum assensum o-
mnino certum afferebat, imo quamvis
illis necdum collocatus fuisset, pro eo-
rum tamen suffragiis cavebat. Enim
promissis, quæ non modo suspecta vide-
bantur, sed re ipsa penitus inania
habebantur, fidem adstruere non dubi-
tarint.

§. XII.